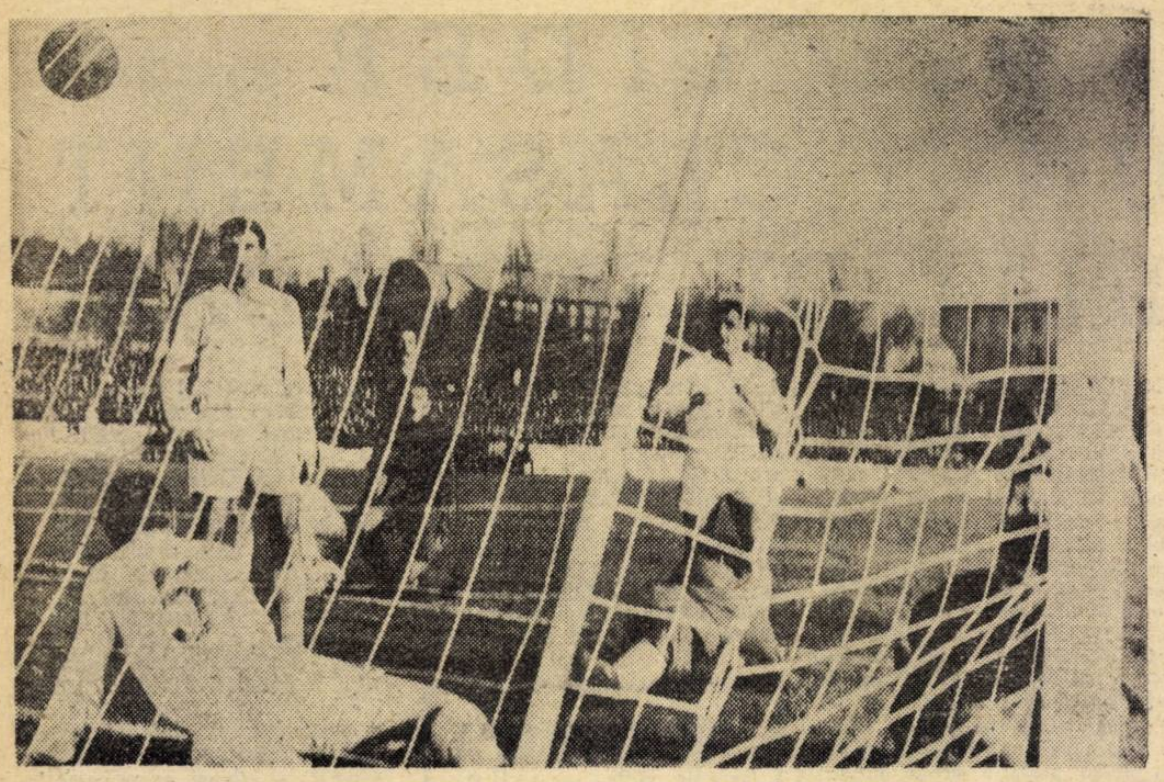

Iată cum a înscris Dumitrache (nr. 12 căzut în careu) golul care a adus pe Dinamo București în fruntea clasamentului.
Foto : N. ALEXANDRU

Și arbitrii trebuie să fie în formă!...

Jocul Dinamo București — Dinamo Pitești n-a ridicat alte probleme decît cele cunoscute și în primul rînd pe aceea a facturii tehnice, care s-a menținut în limitele mediocrității. Dar nu despre ele va fi vorba în aceste rînduri, ci de cîteva aspecte ale arbitrajului. Ca să nu spună „cavalerii fluierului" că i-am uitat...

De la început ținem să precizăm că partida în sine nu a însemnat (din păcate) o încleștare de forțe din care să rezulte faze rapide, greu de urmărit și care să necesite prea multă mobilitate din partea arbitrului. Nici jucătorii nu i-au creat dificultăți ; au păstrat în general o atitudine sportivă. Într-un cuvînt, un meci ușor de condus fără greșeli. Și totuși...

...Îl apreciam pe arbitrul ieșean Mircea Rotaru pentru „forma" dovedită în trecutele sale evoluții, la București sau în alte orașe, unde s-a achitat în modul cel mai onorabil de misiunea sa, dovedind calități indiscutabile cu care să justifice prezența în lotul arbitrilor pentru categoria A. De aceea ne-a surprins simbătă lipsa sa de atenție, șovăiala, tendința spre compromisuri, din cauza cărora a comis greșeli elementare și de conținut, cu influență directă asupra jocului (noroc că n-a fost o partidă decisivă, disputată cu energie). Și ca să vorbim mai la concret, iată două cazuri:

1. În min. 12 și 87 a ignorat în mod flagrant două cazuri evidente de „avantaj". În primul, Haidu — faultat de I. Popescu, dar scăpat totuși cu balonul și în plină cursă spre poarta lui Urziceanu — a fost întors pentru a i se acorda lovitură liberă. În al doilea, Pîrcălab a pățit la fel. Astfel că păgubașii au fost pedepsiți și vinovații... În fond, arbitrii asta au și urmărit: să-și oprească din cursă adversarii și

Petre GAȚU

(Continuare în pag. a 8-a)

Minus în efectiv, plus în elan

Dacă nu ne-a făcut dovada unor virtuozități de joc deosebite, Progresul ne-a făcut, însă, duminică, o demonstrație nu mai puțin apreciabilă : aceea a unei puteri de luptă exemplare. Este explicația peremptorie a răsturnării de rezultat de pe stadionul Republicii, a acestui 2—1 care pune lucrurile în matca echității, corectînd — prin efortul încununat de succes al învingătorilor — un rezultat de 1—0 în favoarea oaspeților, fixat pe tabelă mai mult printr-o greșeală de arbitraj decît prin meritele clujenilor. Paradoxul meciului vine însă din faptul că Progresul s-a mobilizat cu adevărat de-abia din momentul cînd a rămas în inferioritate numerică. Să marchezi două goluri, în 10 contra 11, și cu ele să cîștigi meciul, iată un lucru destul de rar, pe care nu ne amintim să-l mai fi întîlnit în ultima vreme în campionatul nostru. În aceste condiții, meritele Progresului, în acest meci, apar și mai net conturate.

Rămînînd la acest domeniu în discutarea meciului, balanța Universității rămîne — în schimb — goală. Nimic, nimic, duminică, din mult cîntatul elan al echipelor studențești. „U" ne-a părut mulțumită să facă o figură de echipă oarecare, preocupată de apărarea, în deplasare, a unui avantaj de un gol, căzut întîmplător, fără nici o preocupare pentru cartea ei de vizită. Entuziasmul studențesc a fost prezent duminică mai mult în tribune („galerie" zgomotoasă, placarde numeroase cu „Haide U" !) decît în rîndurile „unsprezecelui" clujean, dominat de blazare (Ivansuc, Szabo) și de un soi de „oportunism" al rezultatului, de care încep să fie cuprinse îngrijorător de multe din echipele noastre, nepăsătoare față de obligația de a oferi spectatorului — care plătește bilet — și ceva fotbal...

R. U.

Forță contra forță

Sutele de suporteri craioveni care au venit la Petroșeni pentru a urmări partida dintre Jiul și Universitatea Craiova, s-au întors acasă dezamăgiți. Și aceasta din două motive : echipa lor favorită a pierdut meciul cu Jiul și nici n-au avut satisfacția de a asista la un meci de calitate, de bună factură tehnică.

Ploaia torențială care a căzut cu cîteva ceasuri înainte de joc a muiat terenul și execuțiile tehnice au fost vizibil îngreuiate. Latura spectaculară a fost total neglijată fiind înlocuită cu un joc de luptă care i-a supus pe jucătorii celor două echipe la un consum mare de energie, fluierul final găsindu-i pe unii complet epuizați.

Datorită avantajului terenului, cu o galerie în vervă, dar avînd și o pregătire fizică superioară adversarului, Jiul a păstrat inițiativa în joc, dar cu toată dominarea teritorială cu greu și mari emoții a reușit să finalizeze. Explicația este una singură: jocul în forță nu putea compensa jocul tehnic, gîndit al unei formații. Și cum craiovenii au răspuns cu aceeași armă — forță contra forță — a rezultat o suită de faulturi și deposedări prin alunecare, care depășeau limitele regulamentare. Cu o asemenea manieră de joc nu se poate realiza mare lucru.

Jiul are meritul de a fi luptat tot timpul, jucătorii avînd resurse fizice corespunzătoare. În timp ce craiovenii se stingeau pe parcurs, gazdele au încheiat meciul într-un ritm susținut. Nu trebuie însă trecut cu vederea faptul că jucătorii din linia defensivă se situează sub nivelul celorlalți, deficiențele de ordin tehnico-tactic fiind mult mai pregnante în acest compartiment. Universitatea Craiova ne-a dovedit că în meciurile susținute în deplasare se descurcă anevoios, greul echipei ducîndu-l apărătorii, în timp ce atacul și linia mediană joacă mult sub valoarea meciurilor disputate pe teren propriu.

Gheorghe NERTEA

Papuc are emoții la degajarea periculoasă a propriului său fundaș.
Foto : A. DULA

CE NE-A PLĂCUT

● *Gaboraș a apărat excelent. A scos 3—4 goluri gata făcute. După bunele sale evoluții de pe vremea cînd apăra la U.T.A., a avut o îndelungată eclipsă dar meciul de duminică ne-a convins că rămîne, în continuare, un portar de mari perspective.*

● *„Galeria" Jiului, bine organizată de un grup de mineri, n-a contenit timp de 90 de minute să-și susțină echipa favorită. Pauza dintre reprize a fost binevenită și pentru ea.*

● *Tînărul jucător Dumitrache (Dinamo București), atît cît a jucat, a dovedit calități remarcabile cu care își poate cuceri, mai curînd sau mai tîrziu, un loc în prima echipă. Are mult simț al porții. A și marcat un gol splendid, dintr-o întoarcere spectaculoasă, cum nu prea am văzut la jucători cu îndelungat stagiu în categoria A. În cealaltă tabără, la Dinamo Pitești, Urziceanu a făcut o partidă excelentă, cum de mult nu l-am mai văzut.*

● *Jocul fundașilor centrali Lereter (Poli) și Jenei, (Steaua), siguri, sobri, eficaci în intervenții. Primul, care duminică și-a aniversat 11 ani de cînd joacă la Politehnica, a fost cel mai bun jucător al timișorenilor în această partidă.*

● *Antrenorul Mladin a avut, după meciul pierdut de echipa clujeană în fața Progresului, o poziție frumoasă. A recunoscut integral meritele învingătorilor, felicitîndu-i pentru victorie, și a analizat lucid lipsurile echipei sale.*

● *La incidentele din cursul meciului Progresul — Universitatea, fiecare echipă a avut în Mateianu și, respectiv Marcu, cîte un jucător deplin stăpîn pe nervii săi, ambii calmîndu-și coechipierii.*

CE NU NE-A PLĂCUT

● *Petrolul, campioană încă după toate prevederile regulamentului, a părut la Iași o echipă oarecare. A început să fie invocată vîrsta jucătorilor făcîndu-se, probabil, aluzie la Ionescu sau Sfetcu, la Puhonțu, Florea, Dragomir, Badea, Dridea I și II. O explicație ușoară ca un... puf de păpădie.*

● *Dinamo Pitești a vădit prea puțină preocupare pentru ofensivă, simbătă. În prima repriză a tras de două ori la poartă și atunci prin cei doi mijlocași (Olteanu în min. 40 și Tîrcovnicu în min. 43) ! Nici după pauză n-a realizat prea mult în această privință. La sfîrșit, am făcut o mică socoteală : de la 19 februarie, piteștenii au susținut cinci meciuri oficiale (cu Dynamo Zagreb două, cu Progresul și Dinamo București în campionat și cu C. F. R. Timișoara în Cupă) și n-au înscris decît un gol ! în schimb, au primit cinci...*

● *Arbitrajul lui Iosif Ritter la meciul Progresul — Universitatea Cluj a lăsat o proastă impresie. Mai întîi pentru că el a acordat oaspeților un gol neregulamentar (ofsaid clar), care ar fi putut decide rezultatul. Apoi, pentru că în repriza a doua a comis și alte greșeli, defavorizîndu-i în special pe bucureșteni. Greoi, departe de faze, Ritter a fost duminică sub nivelul cunoscut, care l-a consacrat ca unul din cei mai buni arbitri ai noștri.*

● *Joc „sub închipuire de slab" (expresia aparține unui student timișorean) al lui Cotormani. Făcînd 90 de minute figurație (golul l-a înscris de la 6—7 m. de poartă, mingea fiindu-i pusă „pe tavă" de Surdan), Cotormani ne-a adus aminte de extremul dreapta Cotormani de acum doi ani, despre care se spunea că merge pe urmele... „fakirului". Ce se întîmplă cu băiatul acesta ?*

● *Obișnuiți să-l vedem adeseori printre golgeterii etapei, Frățilă ne decepționează. De la începutul sezonului oficial n-a mai înscris nici un gol. Să-și fi pierdut oare simțul porții, una din principalele sale calități ?*

● *Linia de mijlocași a Stelei (Negrea — D. Popescu) a jucat la Timișoara cu două clase sub valoarea sa... (În vreme ce talentatul Vigu, valid, privea de pe banca rezervelor).*

● *In min. 72, antrenorul Jiului, Ștefan Coidum, i-a spus lui Casandra să-și facă încălzirea pentru a intra în joc. Ofensat că nu a fost introdus în formație de la începutul meciului, Casandra a refuzat pur și simplu să joace, simulînd dureri de stomac. Fără comentarii.*

DE

După ce toată ziua de luni s-au adunat la redacție o mulțime de opinii, de date și de referiri culese de pe stadioanele în care s-au disputat partidele celei de-a doua etape a returului, am încercat, prin rînduirea și interpretarea lor, să stabilim cîteva repere distinctive prin care s-o fixăm în succesiunea acestui campionat. Încercarea nu ni se pare prea dificilă, am găsi cîteva date s-o individualizăm, dar știm că e însoțită de riscuri. Revista noastră apare joi, iar ieri, a fost programată o nouă etapă. Or, multe dintre echipele și fotbaliștii noștri se iau la întrecere în materie de inconstanță cu însăși VREMEA, cîntărită de meteorologi, obligați să prevadă toanele celei mai capricioase dintre Doamne. Deci comentînd, luni seara, aspectele celei de a doua etape, avem toate șansele să fim contrazișI miercuri de evenimentele celei de a treia. E un risc. Nu ne-am supăra, însă, dacă peste „pasta" noastră critică, echipele ar turna la mijlocul săptămînii un fotbal „cu buchet" de inteligență, de abilitate tehnică și de savantă strategie.

• •

Pasiunea pentru un rezultat favorabil, întrezărită în prima etapă, continuă să devoreze inimile jucătorilor și antrenorilor. Încleștare vehementă, apel la toate rezervele de energie musculară și nervoasă s-au întîlnit și la Petroșeni și la Iași și la Arad și la Timișoara și la București, aproape peste tot. Clasamentul este un imperativ de care toate cele 14 echipe ascultă fără șovăire. În retur fiecare punct poate deveni un pilon de sprijin sau o săgeată care ucide Pescărușul speranței. Dar pasiunea de care vorbim a găsit o formă de exprimare tehnico-tactică, adecvată, superioară ? Încă nu. La București meciul Dinamo București — Dinamo Pitești a fost sărac în realizări de acest gen. C.S.M.S. — Petrolul, Jiul — Universitatea Craiova, Progresul — „U" Cluj ; Politehnica — Steaua au fost partide lipsite de coeficientul de calitate pe care avem dreptul să-l pretindem aproape de jumătatea lunii martie, cu puțin înaintea probei de prestanță internațională ce o vom susține la Paris. Pe scurt, pasiune, dar exprimată stîngaci, crispat, stereotip, modalități admise în cazul unor echipe

PASIUNEA PENTRU REZU ȘI CALITATEA „POLI CARE S

INVAZIE DE NECI

EXCEPȚII DE L

Obișnuitul comentar al săptămînii are astăzi două subiecte de discuție nu mai puțin importante decît acelea referitoare la maniera de joc a echipelor. Ele ne-au fost furnizate de relatările redactorilor revistei noastre prezenți la întîlnirile celei de a doua etape a returului campionatului categoriei A. Despre ce este vorba ?

Nu odată presa a criticat aspru unele echipe organizatoare pentru modul eronat de înțelegere a CALITĂȚII DE GAZDĂ. E drept, la timpul cuvenit, cei vizați au luat măsuri radicale asigurînd astfel un cadru prielnic desfășurării partidelor de fotbal. (Universitatea Craiova, Steagul roșu Brașov, C.S.M.S. Iași).

Duminică, însă, s-au semnalat din nou deficiențe organizatorice. La Petroșeni, ca și în București pe stadioanele Dinamo și Republicii, n-a mai existat aceeași exigență ca în alte dăți, permițîndu-se ca în incinta terenurilor, să intre zeci de persoane străine **(membri ai secțiilor de fotbal, suporteri, rude, prieteni ai echipelor organizatoare). În terenuri a fost o adevărată forfotă. La meciul Progresul — Universitatea Cluj, la o întrerupere de joc, jucătorii de rezervă plus antrenorul Știrbei au intrat nejustificat pe gazon. La același meci, cîțiva susținători înfocați ai alb-albaștrilor s-au postat... în spatele porții lui Gaboraș !**

De ce organizatorii tolerează asemenea abateri, deși regulamentul precizează clar că în incinta terenurilor nu decît antrenorii rii de rezervă chipe și foto-r (cu obligația c la locurile indi

Astfel de situ stînjenesc pe fo că îi distrag de că îngreuiază lui, dar pot s destul de grave tidele se desfă mită tensiune. derăm că este să se ia măsu triva acelor ec care încalcă r mentului. **Primi ordine în asem sînt, firește, a bligați ca atu că în teren s-a se persoane s imediata evacu riscul întîrzierii tidei. De fapt, ziție ne-am fi tea arbitrilor** Martin și Mirc **ei nu au făcut**

În general p nică ne-au dat tatăm că mare cătorilor înțel șansele în limi tivității, indifer care echipa îl Dar, pe ici, p răbufniri, unel ții, altele de

La Petroșeni n-a avut decît cupare în joc :